

31.	P	Pavlin, škof	Otoče	17.30	za zdravje
1.	T	Egidij, opat	Kamna Gorica	17.30 18.00	† Dušana Betona sestanek za ŽPS
2.	S	Marjeta, devica	Kranjska gora	9.00	dekanijska konferenca, po namenu
3.	Č	Gregor Veliki, papež	Dobrava	17.30	za zdravje
4.	P	Rozalija, devica	Kamna Gorica	17.30	†† starše Potočnik
5.	S	Mati Terezija, redovnica	Dobrava	17.00	†† Jurjevčeve, blagoslov torb in vseh, ki jih bodo prinesli
6.	N	ANGELSKA – KATEHETSKA NEDELJA	Kamna Gorica	8.00	za farane, blagoslov torb in vseh, ki jih bodo prinesli
7.	P	Regina, mučenka	Otoče	17.30	† Anico Rihtaršič
8.	T	MARIJINO ROJSTVO	Kamna Gorica	17.30	† Vida Guština
9.	S	Peter Klaver, redovnik			maše v fari ne bo
10.	Č	Nikolaj Tolentiski	Dobrava	17.30	po namenu
11.	P	Bonaventura, redovnik	Kamna Gorica	17.30	† Janeza Ropiča, 30. dan
12.	S	Marijino ime	Dobrava	17.00	†† Marjana in Bojana Kozjek
13.	N	NEDELJA MLADIH	Kamna Gorica	8.00	† župnika Martina Kočvarja

PRIPOROČAM SE ZA MAŠNE NAMENE.

Počitnice se zaključujejo in spet se bomo srečevali v veroučnih prostorih. V petek 4. 9. bom v Kamni Gorici vpisoval otroke v 1. razred. Tudi drugi veroučenci takrat pridite, da poravnate stroške in prevzamete delavne in liturgične zvezke. In da se spet srečamo. Začeli bomo z dvoletno pripravo na prvo sv. obhajilo in birmo. Najprej pa bomo pri spovedi prosili Jezusa za odpuščanje.

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.

El. naslov: marko.avszenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST

ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 3. Št. 18. (od 30. 8. do 13. 9. 2026)

POSŁANICA SVETEGA OČETA ZA 40. SVETOVNI DAN MLADIH »Tudi vi boste pričevali, ker ste od začetka z menoj« (Jn 15,27)

Dragi mladi!

Na začetku te moje prve poslanice, namenjene vam, bi se vam najprej rad zahvalil! Hvala za veselje, ki ste ga širili, ko ste prišli v Rim na svoj jubilej, in hvala tudi vsem mladim, ki so se nam pridružili v molitvi z vseh koncev sveta. To je bil dragocen trenutek za prenovu navdušenja vere in za medsebojno podelitev upanja, ki gori v vaših srcih.

Zato poskrbimo, da jubilejno srečanje ne bo ostalo osamljen trenutek, ampak naj bo za vsakega izmed vas korak naprej v krščanskem življenju in močna spodbuda za vztrajanje v pričevanju naše vere.

Prav ta dinamika je v središču naslednjega svetovnega dneva mladih, ki ga bomo obhajali na nedeljo Kristusa Kralja, 23. novembra, in katerega tema bo »Tudi vi boste pričevali, ker ste od začetka z menoj« (Jn 15,27). Z močjo Svetega Duha se kot romarji upanja pripravljamo, da bi postali pogumne Kristusove priče. Zato se že sedaj podajmo na pot, ki nas bo vodila vse do mednarodnega Svetovnega dneva mladih v Seulu leta 2027. S tega vidika bi se rad zadržal pri dveh vidikih pričevanja: našem prijateljstvu z Jezusom, ki ga sprejemamo od Boga kot dar, in zavzetosti vsakega izmed nas v družbi graditelja miru.

Prijatelji, zato pričevalci

Krščansko pričevanje se rojeva iz prijateljstva z Gospodom, križanim in vstalim za zveličanje vseh. Ne smemo ga zamenjati z ideološko propagando, saj je resnični začetek notranje preobrazbe in družbene osveščenosti. Jezus je hotel imenovati prijatelji tiste svoje učence, ki jim je dal spoznati Božje kraljestvo in jih je prosil, naj ostanejo z njim, da bodo oblikovali njegovo skupnost in jih bo pošiljal oznanjati evangelij (prim. Jn 15,15.27). Ko nam torej Jezus pravi »Pričujte«, nam zagotavlja, da nas ima za svoje prijatelje. Samo on v polnosti ve, kdo smo in zakaj smo tukaj. Pozna srca vas, mladih, vaš drget spricho diskriminacije in krivice, vašo željo po resnici in lepoti, veselju in miru. S svojim prijateljstvom vas posluša, vas spodbuja in vodi, ko vsakogar kliče k novemu življenju.

Jezusov pogled, ki za nas vedno hoče samo dobro, nas prehiteva (prim. Mr 10,21). Noče nas ne kot služabnikov ne kot aktivistov neke stranke. Kliče nas, naj bomo z njim kot prijatelji, da bi se naše življenje prenovilo. In pričevanje spontano izhaja iz vesele novosti

tega prijateljstva. To je enkratno prijateljstvo, ki nam odkrije lastno dostojanstvo in dostojanstvo drugih; večno prijateljstvo, ki ga niti smrt ne more uničiti, ker ima svoj izvor v vstalem Križanem.

Razmislimo o sporočilu, ki nam ga zapušča apostol Janez na koncu četrtega evangelija: »To je učenec, ki o tem pričuje in je to napisal, in vemo, da je njegovo pričevanje resnično« (Jn 21,24). Celotna predhodna pripoved je povzeta kot pričevanje, polno hvaležnosti in začudenja učenca, ki nikoli ne pove svojega imena, ampak se vedno opiše kot »učenec, ki ga je Jezus ljubil«. Ta naziv je odsev nekega odnosa: ni ime nekega posameznika, ampak pričevanje osebne zveze s Kristusom. To je tisto, kar je Janezu zares pomembno: biti Gospodov učenec in čutiti, da ga on ljubi. Razumemo torej, da je krščansko pričevanje sad odnosa vere in ljubezni z Jezusom, v katerem najdemo zveličanje svojega življenja. Kar piše apostol Janez, velja tudi za vas, predragi mladi. Kristus vas vabi, da hodite za njim in sedite ob njem, da bi poslušali njegovo srce in od blizu delili njegovo življenje. Zanj je vsak »ljubljeni učenec« in iz te ljubezni se rodi veselje pričevanja.

Še drug pogumen pričevalc evangelija je Jezusov predhodnik Janez Krstnik, ki je »pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero« (Jn 1,7). Čeprav je med ljudmi užival velik sloves, je dobro vedel, da je samo glas, ki kaže na Zveličarja: »Glejte, Jagnje Božje.« (Jn 1,36). Njegov zgled nas spominja, da pravi pričevalc nima namena zasesti prizorišča, ne išče pristašev, da bi jih navezoval nase. Resnični pričevalc je ponižen in notranje svoboden, predvsem od samega sebe, to je od prevzetnosti, da bi bil v središču pozornosti. Zato je svoboden, da posluša, tolmači in tudi pove resnico vsem, tudi pred mogočnimi. Od Janeza Krstnika se učimo, da krščansko pričevanje ni oznanilo samega sebe in ne slavi naših duhovnih, intelektualnih ali moralnih sposobnosti. Resnično pričevanje je prepoznati in pokazati Jezusa, edinega, ki nas odrešuje, ko se pokaže. Janez ga je prepoznal med grešniki, pogreznjenega v našo skupno človeškost. Zato je papež Frančišek tako vztrajal: če ne izstopimo iz sebe in iz naše cone udobja, če ne gremo k ubogim in tistim, ki se čutijo izključeni iz Božjega kraljestva, ne srečamo Kristusa in ne pričujemo zanj. Izgubimo sladko veselje, da smo evangelizirani in da evangeliziramo. Predragi, vsakega izmed vas vabim, da v Svetem pismu še naprej išče Jezusove prijatelje in priče. Ob branju evangelijev boste spoznali, da je v živem odnosu s Kristusom vsak odkril pravi smisel življenja. Naša najgloblja vprašanja namreč niso slišana in ne dobijo odgovora v neskončnem brskanju po mobilnem telefonu, ki ugrabi našo pozornost, pušča pa nas utrujene in naše srce prazno. Ne bodo nas pripeljala daleč, če jih zapremo vase ali v preozke kroge. Izpolnitev naših pristnih želja gre vedno preko izstopa iz samega sebe.

Priče in zato misijonarji

Na ta način lahko vi, mladi, s pomočjo Svetega Duha postanete Kristusovi misijonarji v svetu. Mnogi vaši vrstniki so izpostavljeni nasilju, primorani k rabi orožja, prisiljeni biti ločeni od svojih bližnjih, prisiljeni migrirati in bežati. Mnogim primanjkujejo izobrazba in druge bistvene dobrine. Vsi delijo z vami iskanje smisla in negotovost, ki ga spremlja, nelagodje, ki ga povzročajo naraščajoči družbeni in delovni pritiski, težave pri spoprijemanju z družinskimi krizami, boleč občutek pomanjkanja priložnosti, očitki vesti

zaradi storjenih napak. Vi sami se lahko postavite ob druge mlade, hodite z njimi in jim kažete, da se je Bog v Jezusu približal vsakemu človeku. Kakor je rad rekel papež Frančišek: »Kristus kaže, da je Bog bližina, sočutje in nežnost« (Dilexit nos, 35).

Res je, pričevanje ni vedno lahko. V evangelijih pogosto najdemo napetost med sprejemanjem in zavračanjem Jezusa. »Luč sveti v temi, a tema je ni sprejela.« (Jn 1,5). Podobno učenec – pričevalc – osebno doživlja zavrnitev in včasih celo nasilno nasprotovanje. Gospod te boleče stvarnost ne skriva: »Če so preganjali mene, bodo preganjali tudi vas.« (Jn 15,20). Prav ta vendarle postane priložnost za uresničevanje najvišje zapovedi: »Ljubite svoje sovražnike in molite za tiste, ki vas preganjajo.« (Mt 5,44). To so delali mučenci vse od začetka Cerkve.

Dragi mladi, to ni zgodovina, ki pripada samo preteklosti. Tudi danes na mnogih krajih sveta kristjani in ljudje dobre volje trpijo preganjanje, laž in nasilje. Morda se je tudi vas dotaknila ta boleča izkušnja in ste vbili v skušnjavi, da bi se nagonsko tako odzvali, a prevzeli bi napadalno držo in se s tem postavili na raven tistega, ki vas je zavrnil. Spomnimo pa se modrega nasveta sv. Pavla. »Ne daj se premagati hudemu, temveč premaguj hudo z dobrim.« (Rim 12,21). Ne pustite si vzeti poguma: kot svetniki ste tudi vi poklicani, da vztrajate v upanju, zlasti v težavah in pred ovirami.

Bratstvo kot vez miru

Iz prijateljstva s Kristusom, ki je dar Svetega Duha v nas, se rojeva način življenja, ki nosi v sebi značaj bratstva. Mlad človek, ki je srečal Kristusa, povsod prinaša toplino in okus bratstva. Kdor koli pride z njim ali njo v stik, ga pritegne nova in globoka razsežnost, ki jo sestavljajo nesebična bližina, iskreno sočutje in zvesta nežnost. Sveti Duh nam pomaga, da bližnjega vidimo z novimi očmi: v drugem je brat, je sestra.

Pričevanje bratstva in miru, ki ga prijateljstvo s Kristusom vzbudi v nas, nas dviga iz brezbriznosti in duhovne lenobe ter nam pomaga premagati zaprtost in sumničenje. Povezuje nas tudi med seboj in nas spodbuja, naj si od prostovoljstva do politične dobrodelnosti skupaj prizadevamo za graditev novih življenjskih pogojev za vse. Ne sledite tistemu, ki besede vere uporablja, da deli. Raje se organizirajte, da boste odpravili neenakosti ter med seboj spravili polarizirane in zatirane skupnosti. Zato, dragi prijatelji, poslušajmo Božji glas v nas in premagajmo svojo sebičnost ter postanimo delavni tvorci miru. Tedaj bo mir, ki je dar Vstalega Gospoda (prim. Jn 20,19), postal v svetu viden po skupnem pričevanju tistih, ki v srcu nosijo njegovega Duha.

Predragi mladi, spričo trpljenja in upanja sveta uprimo pogled v Jezusa. Ko je umiral na križu, je Devico Marijo zaupal Janezu kot mater, njega pa njej kot sina. Ta skrajni dar ljubezni je za vsakega učenca, za vse nas. Zato vas vabim, da sprejmete to sveto vez z Marijo, Materjo, polno naklonjenosti in razumevanja, ter jo še posebej gojite z molitvijo rožnega venca. Tako bomo v vsaki življenjski okoliščini doživljali, dan nismo nikoli sami, ampak vedno ljubljeni otroci, ki jim je Bog odpustil in jih opogumlja. Z veseljem pričujte o tem!

v Vatikanu, 7. oktobra, na god Rožnovenske Matere Božje

Leon XIV.